

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΣ¹

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΑΥΤΗΣ

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1838

Ἐπεθύμουν, Κύριοί μου, εἰς τοῦ ἔτους τὴν ἀρχὴν
νὰ μοιράσω ἀνὰ μίαν εἰς καθένα σας εὐχήν.
Εἰς τὸν ἕνα θὰ ἠϋχόμην τρίπτυχον καὶ χρυσοῦν πῖλον,
εἰς τὸν ἄλλον κοκκαλάκι, νὰ ῥοφᾷ μισθὸν παχύν·
εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Ἑλλήνων εἰλικρίνειαν καὶ ζῆλον,
καὶ εἰς τὸ Συμβούλιόν μας θὰ ἠϋχόμην.... Ὅχι ὅμως!
σιωπὴ, καὶ μᾶς ἀκούει ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος².

Εἰς τοὺς νέους τυχοθήρας τύχας εὐχομαι καλὰς·
κ' εἰς τὰ ἔθνη θὰ ἠϋχόμην καλοὺς νόμους καὶ βουλὰς,
καὶ ὀλιγωτέραν λάσπην εἰς τοὺς δρόμους τῆς καθέδρας,
κ' εἰς τοῦ κράτους τοὺς συμβούλους καλητέρας συμβουλὰς,
κ' εἰς τὰ δικαστήριά μας δυσκινητοτέρας ἑδρας³,
καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀχρυσώτους χεῖρας.... Ὅμως
σιωπὴ, καὶ μᾶς ἀκούει ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος.

¹ Ἡ γνωστὴ ὑπὸ Ἑμμ. Ἀντωνιάδου ἐκδιδομένη ἐφημερίς.

² Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐξεδόθησαν ἄρθρα τινὰ νόμου περὶ
τύπου, περιορίζοντα ἔτι μᾶλλον τὰς κατὰ τὰ 1834 περὶ τοῦ αὐτοῦ
ἀντικειμένου προεχθεδομένας διατάξεις.

³ Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχον ἐνεργηθῇ μεταθέσεις δικαστῶν.

Θὰ ηὐχόμεν ἰς τοὺς ξένους ὅσοι ζοῦν ἀπὸ ἡμᾶς
νὰ μᾶς ἀποχαιρετήσουν μὲ σταυροὺς καὶ μὲ τιμὰς,
κ' εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ὅπου ποντικοὶ χορεύουν,
ὅσας ἡ Οἰκονομία μᾶς ὑπέσχετο δραχμὰς¹,
καὶ εἰς τοὺς συγχωνευτάς μας ποῦ τὸ κόκκαλον χωνεύουν
μὲ στρουθοκαμήλου πεῖναν², θὰ ηὐχόμεν ἴσως.... Ὅμως
σιωπὴ, καὶ μᾶς ἀκούει ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος.

Μ' αὐστηρότητα ὁ νόμος ἂν δὲν ἦτον ἐνεργὸς,
θὰ ηὐχόμεν ἄρπαξ ἄρχων, τυποκτόνος ὑπουργὸς,
ἄνθρωποι ποῦ μεταβάλλουν μορφὰς δέκα κατ' ἀράδα,
ἀνακτόβουλος³, δασάρχης καὶ ὑπάλληλος ἀργὸς,
ὄντα ἄγνωστα νὰ ἦναι καὶ μυθῶδ' εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Τοῦτο νὰ μ' ἐνθυμηθῇτε δὲν σᾶς ἐμποδίζει ὅμως·
περὶ τούτου δὲν προβλέπει ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος.

¹ Ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Κόμητος Ἀρμανσπέργου εἶχεν ἐκδοθῇ ὑπόμνημα τῆς Γραμματείας (ὡς ἐλέγοντο τότε τὰ ὑπουργεῖα) τῆς Οἰκονομίας, ἀποδεικνύον ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐ μόνον εἶχεν ἰσοσταθμίσει τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδά της, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ χρέη της ἐδύνατο νὰ πληρώσῃ, καὶ ἀποθεματικὰς νὰ καταθέσῃ ποσότητας.

² Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐσχηματίσθη τὸ σύστημα τῶν συγχωνευτῶν. Πεπτωκὸς τι κόμμα ἀνεφάνη κηρύττον λήθην τῶν παρελθόντων καὶ ἴσην διανομὴν τῶν ὠφελιμάτων, καὶ ἐσχηματίζετο μεγαλοψύχως πως ὡς ἂν ἐπρόσφερε θυσίας, ἐν ᾧ πραγματικῶς θυσίας ἐζήτει. Τὸ εὔηχον τῆς λέξεως παρέσυρέ τινες, καὶ ὅτε τὸ πεπτωκὸς κόμμα ἀνηγέρθη βοήθεια αὐτῶν, τότε συνεπὲς πρὸς ἐαυτὸ, ἐνήργησε τῷ ὄντι λήθην τῶν παρελθόντων, δηλαδὴ ἐλησμόνησε τὰς ὑποσχέσεις του καὶ τὰς ἀρχὰς αἱ ἐπρέσβευε.

³ Ὁ τότε πρωθυπουργὸς εἶχεν ὀργανίσει τὸ ἀνακτοβούλιον ἀρχὴν ἐν τῇ ἀρχῇ, ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου. Ἐπειτα τὸ Ἀνακτοβούλιον ἔμεινεν ἀπλοῦν μόνον γραφεῖον τοῦ Βασιλέως.

